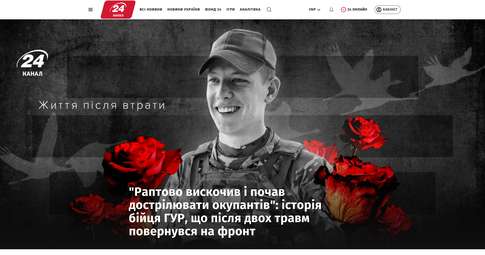

"Раптово вискочив і почав дострілювати окупантів": історія бійця ГУР, що після двох травм повернувся на фронт

20 серпня, 11:00 · 7 хв · 1
Оксана Харченкова

1. ЗМУШУВАВ СЕСТРУ ГРАТИСЯ У "ВІЙНУ": ПРО МРІЮ СТАТИ ВІЙСЬКОВИМ
2. ВИСКОЧИВ І ПОЧАВ ДОСТРІЛЮВАТИ ОКУПАНТІВ: ПРО НЕЙМОВІРНИЙ БІЙ НА ХАРКІВЩИНІ
3. НЕ МІГ ЛИШАТИСЯ В ТИЛУ: ЯК ТАКОЖ ДОПУЧАВСЯ ДО ГУР
4. ПОВЕРТАВСЯ ІЗ ЗАВДАННЯ, АЛЕ ВОГО "ВПОЛОВАВ" ДРОН: ПРО ОСТАННІЙ БІЙ
5. КОЛЫ ЯНЕ РАДОСТЬ ПРО ЖИТТЯ ПІСЛЯ ВТРАТИ СИНА

Моя Віталій Смольницький пропадав у ГУР заради того, щоб бути військовим. Вона слідувалась, що з часом це заполонили мене, але сталося навпаки – мрія, яка народилася до дитинства, визначила все його життя.

Навіть якщо можливість залишатися в тилу мрії продовжив зі здоров'ям, Віталій рвався на передову, де, як вважав, був потрібен найбільше. А мама могла лише чекати на дзвінок та коротко повідомлення від сина про то, що з ним усе гарно.

*У межах проєкту "Життя після втрати" Марина Журавська розповіла **24 Каналу** про дитину мрію сина, яка стала справою всього його життя, службу в лавах ЗСУ та ГУР, останній бій Віталія і життя після його втрати.*

Важливо "Досі чекаю на дзвінок мами". Як пройшити втрату близької людини без прощання та що робити із горем, що знову хочу жити попри

Якщо Telegram заблокують: Не губіть 24 Канал – підписуйтеся на нас у WhatsApp Додати

Змушував сестру гратися у "війну": про мрію стати військовим

Віталій з дитинства мріяв стати військовим. Маленьким він вирізав з дерева пістолети собі й ексгумці, яку мешкував грати з ним у "війну". Йшов до молодіжно-спортивної організації патріотичного виховання, їздив з нею у походи і впевнено говорив, що стане військовим.

Після закінчення 9 класу хлопець пішов до коледжу навчатися на електрика, але мамі одразу сказав: **щойно виповниться 18 років – підпишу контракт** і піде в армію. Пані Марина зізнається: дивувалася такому прагненню сина, адже в родині навіть не було військових. Вона спробувала відмовити Віталія, але він пратчив саме військового шляху.

"Я, звісно, думала, що він перегорить, перемине. Мою, подорослішає і йому щось інше спадобається. Але ні, він вивчився, і 2 липня (2019 року – 24 Канал) йому виповнилося 18 років, а 29 липня він підписав контракт", – пригадала Марина Журавська.

Віталій хотів бути десантником і обрав 95 Окрбр, що базувалася в Житомирі. Пані Марина згадує, з яким захопленням син розповідав про стрибки з парашутом, навчання в Австрії та побратимів.

"Про саму війну майже не розповідав – не хотів, щоб я переживала, і завжди говорив: "Мамо, в мене все нормально, в мене все добре", – пригадала Марина Журавська.

Віталій з сестричками / Фото надане 24 Каналу

Вискочив і почав дострілювати окупантів: про неймовірний бій на Харківщині

Побратими згадують Віталія як хорошого і надійного бійця. Він завжди залишався на позитиві навіть у найнебезпечніших ситуаціях. Найбільший друг, який бився з Віталієм плечо-в-плеч майже три роки в 95 Окрбр "Аїс", розповів, що той начеб завжди літувався до бою і виходив не кожаюсь.

"Аїс" пригадав, як вони разом утримували позицію під Сватаївкою на Харківщині, на яку наступали росіяни. Вони закидали ворога гранатами, а потім Віталій вискочив з позиції і почав добивати окупантів, які тікали.

Він вискочив на поле і почав їх дострілювати, а тоді підбіг до мене, посміхається і каже: "Та бачив, як в кавалка їх". Тобто, він не боявся. Він був відчаян своїй справі до останнього й ніколи не підвів би. Надійний, сміливий, справжній. На таку людину можна було б покластися, навіть якщо б ви його не знали, – наголосив "Аїс".

Віталій Смольницький / Фото надане 24 Каналу

Не міг лишатися в тилу: як також допучався до ГУР

Повномасштабне вторгнення Віталій зустріла під Горлівкою на Донбасі. Потім були інші гарячі точки: Ізюм на Харківщині та Сєвєрськ на Донеччині. А у 2023 році, після контузії, його вагаєм обмежено придатним і перевелен в рідний іванків Київської області до роти охорони. Але хлопець **не хотів відсиджуватися в тилу**.

Мені було так сполічно, коли він повернувся. Він був удома, я знала, що він плекаємо у безпеці. Але він не зміг... Він казав мені: "Мамо, я не можу тут бути", – поділилася Марина Журавська.

На службі з іванкові він пробув близько року, а потім перевівся до інтернаціонального легіону Головного управління розвідки. Про намір перевестися до ГУР **мамі не сказав ні слова** – розповів уже після переведення.

У складі групи ГУР "Афіна" воював у Торецьку, де восени 2024 року отримав поранення в шию. Після місяця в лікарні із рибобітної знову повернувся в стрій. А в травні 2025 року відправився на ротацію у Запорізьку.

Повертався із завдання, але його "вполовав" дрон: про останній бій

Востаннє пані Марина бачила сина 30 березня 2025 року – перед ротацією. Проте він постійно намагався бути на зв'язку, щоб мама не хвилювалася, і попереджав, коли йшов на завдання, де не було можливості зв'язатися.

У квітні під час обміну з полону повернулися однокласник Віталія. Він дуже хотів зустрітися з ним і планував на кілька днів приїхати до Києва. Треба було лише на день вийти на завдання, але **назад він уже не повернувся**. Увечері 12 травня 2025 року він загинув.

"Я завжди хвилювалася, і тут 13 травня, а він не пише і не дзвонить. Але я подумала, можливо, він просто втомився чи що щось. Близнюк 12-і годині мені зателефонувати і сказали, що він отримав поранення, несумісне з життям. Я не дуже пам'ятаю ту розмову. Я **тільки запитала, чи знотли його забрали**", – пригадала Марина Журавська.

З побратимами сина з ГУР пані Марина познайомилася на похоронні. Тоді хлопці, які вижили, розповіли, що сталося на останньому завданні Віталія.

Того дня він був із трьома побратимами: "Гоні", "Добряк" і "Хересом". Вони поверталися після успішно виконаного завдання, але в цей момент їх засік російський дрон. Хлопці сховалися в підвалі, але по них почали бити. Від другого удару загинув Максим Вілісов із позивним "Добряк". Від другого удару загинув Віталій.

"Гоні" і "Хересом" вижили. Вони й надалі підтримують зв'язок з пані Мариною, приїжджають на роковини Віталія та часто зустрічаються з нею. Саме вони допомогли організувати місце пам'яті про Віталія на Майдані Незалежності.

Більше немає радості: про життя після втрати сина

Найважче, зізнається пані Марина, повертати до сина більше немає. Ще в 15 років він побав на навчанні в дорожньо приїжджав лише на вихідні. Вона зазнала, що Віталій просто не вдома, що ось-ось може подзвонити або написати повідомлення.

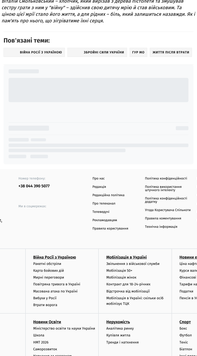

Віталій з родиною / Фото надане 24 Каналу

Після загибелі Віталія мамі повернули його телефон. Іншої вона перетягнула фото на нашку і надіслає собі в телеграм, а потім **бачить повідомлення від сина**. Знак, що це він, але серце щоразу розривається від болю.

"Мені так тяжко без нього. Нині більше немає радості в житті. Нічого мені не допомагає. Я вже й до лікаря ходила, але нічого не можу зробити з цією пустотою, що лишилася після його загибелі, хоча не вину її заповнити", – поділилася пані Марина.

*Віталій Смольницький – молодий, який вирізав з дерева пістолети та змушував сестру грати з ним у "війну" – здійснив свою дитячу мрію й став військовим. Та цінне цей мрії стало його життя, а для рідних – біль, який залишиться назавжди. Як і пам'ять про нього, що згуртувати їхні серця.**

Пов'язані теми:

ВІЙНА РОСІЇ З УКРАЇНОЮ · ЗАГИБЛІ СИНИ УКРАЇНИ · ГУР ЖЕ · ЖИТТЯ ПІСЛЯ ВТРАТИ

Е-мail редакції
news24@24tv.com.ua
Ми тут:
м.Київ,
вул. Володимирська 87/7,
офіс 50
Номер телефону
+38 044 390 5077
Ми в соцмережах:
Про нас
Редакція
Редакційна політика
Про технічне
Телемедіа
Рекламодавцям
Правила користування
Політика конфіденційності
Політика використання вітчизняного контенту
Політика конфіденційності додатка
Угода користувача Сільмаркет
Правила комментування
Технічна інформація
Контакти
Вакансії
Стратегія комплексі
Архів
Карта сайту
Топ
Всі новини
Головні новини
Новини України
Прямий ефір
Відеоновини
Аудіоновини
Погода
Відео Росії з Українською
Ракети-сюрпризи
Карта бойових дій
Фарш перемелює
Пластічна пушка з Україні
Масована атака по Україні
Вибухи у Росії
Вторгя корова
Новини Онлайн
Мультистріли онлайн та карти України
Шоки
1997 2025
Самодіяльність
Нагнали на кордонах
Мобільодиця в Україні
Затьмарення і обмеження служби
Мобільодиця 5G+
Мобільодиця ціни
Контракт для 18-річних
Відстрочка від мобілізації
Мобільодиця в Україні: сонячні всій мобілізує Гуй
Нерухомість
Аналітика ринку
Купівля квартир
Тренди і настановки
Спорт
Бокс
Футбол
Теніс
Волейбол
Інші види спорту
Кіно
Найкращі фільми
Українські фільми
Фільми на вечір
Комікс!
Серіали
Email - розсилка
Будьте в курсі всіх новин і подій!
Перейдіть на сторінку нашої розсилки, щоб обрати ті, що відповідають вашим інтересам.
ДО РОЗСИЛКИ
Всі матеріали розміщені авторами окремих сторінок "Спецпроект" на "Портальній платформі" Мотрохина з іменником "Експерт". "Експерт" відображають позицію автора їх перед. Редакція "Спецпроект" не несе відповідальність за зміст, достовірність і точність фактів, цитат, інформації та фотоматеріалів, відтворених авторами сайтів. Ці матеріали розміщені. Авторами сайтів представлені для всіх сторін і у разі СПЕ
Головна редакція 24 Канал
Ул. Гетьмана Дор. 15, м. Київ, 70009
Телефон +380 (12) 20-11-21
Адреса електронної пошти – legal@24tv.com.ua
Адміністратор онлайн медіа «Канал 24 Україна» і сайт «Канал 24 Україна» – Ніко-Ніко!
© 2000–2025, Приїт «Телерадіокомпанія "Плюс"», 24 Канал.